

L'afaire dei violaments de Masan, lei simptoms d'una societat malauta dau masclisme

written by Redacció Unilateral | 21 de setembre de 2024

Despuei lo 2 de setembre de 2024 s'es dobèrt a Avinhon lo procès dei violaments de Masan, una vila provençala que coneis un afaire de violament tras que sordid. L'acusat, Domenge Pelicòt, un sexagenari de Masan, convidava sus Internet d'inconeguts per venir violar sa frema inconscienta sota l'efiech dau Temesta, un ansiolitic potent. Lei vidèos dei violaments foguèron retrobadas per la polícia pendent la perquisicion de son domicili. Se parla de 200 violaments collectius comés per somission quimica.

Per remembrança, la somission quimica es definida coma l'administracion a de fins criminalas (violaments) ò delictualas (violéncias, raubaricis) de susbtàncias psicoactivas a la dessaupuda de la victima ò sota la menaça.

L'afaire es fòra nòrma en rason de son nivèu d'horror, dau perfiu de l'acusat –presentat coma un bòn espós e bòn paire de familha– e dau nombre de personas qu'i participavan: s'es comptat 83 violaires e se n'es identificat 51.

En mai d'aquò, leis acusats constituïsson una mòstra representativa de la societat: an entre 26 e 73 ans, venon dei categorias socioprofessionalas mai diversas (marginaus, caumaires, retirats, obriers, caps d'entrepresa, foncionariss...) e an pas de patologia psiquica particulara. N'i a que ja foguèron condemnats per de fachs de violéncias conjugalas ò de violaments. D'unei, e mai, possedissían d'importantei quantitats d'imatges pedopornografics.

Aquel afaire nos interròga sus l'estat de santat mentala de nòstra societat e sus l'ampor dau crime. Nos fa prene consciéncia que l'usança de la «dròga dau violaire» es pas una practica limitada ai discotècas, mas qu'existís tanben dins lo quadre conjugau.

Coma de costuma, l'extrèma drecha a pas mancat de s'enfangar

dins l'abominacion en temptant de recuperar l'afaire e de ne travestir lo discors. Espandisson especialament coma messòrga que lei feministas serián silenciosas sus l'afaire perque l'acusat seriá un «militant antiracista» qu'auriá «ofèrt sa frema a d'òmes racizats per la punir de son racisme». En realitat, lei feministas an denonciat bèlei primieras aquelei crimes e la victima es pas racista.

L'extrèma drecha cèrca de segur de desviar lo subjècte per escondre que lo fons de l'afaire es l'objectificacion dei còrs deis autres e la normalizacion de la constrencha sexuala dins lo pareu. Refusan de parlar de somission quimica e de violament conjugau perque veson la relacion de pareu coma un «contracte» dins lo quau l'òme pòrta l'argent en escambi de favors sexualas incondicionalas. D'unei, e mai, afirman que lo violament conjugau seriá una «invencion utilizada per de fremas forbas per complir pas son dever intim devèrs sei marits». Comprenèm pas coma pòdon aver pas vergonha de çò que dison.

L'afaire relèva pas dau fach divers mai d'un problèma sistemic: mòstra que nòstra societat es prigondament malauta dau masclisme e embeguda per la cultura dau violament que considèra que l'òme a drech de s'apoderar lo còrs dei fremas. Leis acusats desdenhavan clarament lo consentiment de la victima: consideravan que l'avián pas violada perque l'espós èra d'acòrdi. Aquel argument torçut revèla una negacion totala de la victima. Mena a son paroxisme la volontat de dominacion masculina e la volontat de possession venent de l'espós, percebut coma detentor dau consentiment de la frema.

La vision masclista banaliza la misoginia, entreten la cultura dau violament e encoratja lei crimes sexuaus. Se manifèsta tanben dins fòrça tipas de pornografias que promòvon l'òdi dei fremas. Son tròp nombrós leis influenciaires que defendon sus Internet aquela vision en tota impunitat e aquelei d'aquí, de fach, an de sang sus lei mans.

Aquel afaire poiriá pasmens provocar una presa de consciéncia e èstre lo preludi a de cambiaments societaus encoratjants. Esperam que lo procès en cors farà lum sus lei degalhs dau masclisme e servirà d'electrochòc per n'acabar duradissament amb la dominacion masculina dins lei rapòrts eterosexuaus.

Permetrà de faire comprene, tanben, que lei violaires an pas de nacionalitat ni de color de pèu particularas e que son pas

forçadament de psicopatas. Dins lo cas present, èran d'òmes simples, implantats dins un teissut sociu, plens de misoginia banalizada, plens de solidaritat patriarcala e plens de masculinitat ordinària.

Lei violaires son pas nimai totei de marginaus qu'agrèssan de fremas a l'azard de nuech per carrieras. Per remembrança:

- Lo 90% dei violaires son de familiars de la victima.
- Lo 43% dei violaments son comés per lei conjonchs.
- Lo 94% dei denúncias per violament son classadas sens seguida per manca de pròva.
- Lo 99% dei violaires son pas condemnats a l'eissida dau procès.

L'Assemblada Occitana saluda la posicion coratjosa de la victima, Gisèla Pelicòt, qu'a refusat lo procès a pòrta tancada, car vòu expausar publicament lei crimes qu'a patits e vòu que la vergonha siá dau costat dei criminaus. En mai d'aquò, avèm sostengut lei manifestacions que se debanèron de pertot en Occitània lo dissabte 14 de setembre passat, e lo messatge que portavan: «Es acabada la minuta de silenci, ara cau udolar!».

Volèm que se cèsse de qualificar lei feminicidis de «crimes passionaus» e lei violaments de «desirs sexuaus». Tuan e viòlan non pas per amor ni per desir mai per dominacion e per volontat de possession.

Volèm tanben que la justícia redefinisca corrèctament lo violament e lo consentiment: que venga pas mai a la frema de provar qu'èra pas consenta, mai que venga a l'òme de provar que la femna o èra.

Assemblada Occitana